

29.
J. A.

Riemu = Laulu,

Hänen Kuningallisen Maj:tinsä

Meidän kaikkein Armoillisimman

Kuningamme

GUSTAF ADOLPHIN

Onnellisen Valamisen ylikse Turun

Kaupungin,

Sinä 9 p. Syys-kuussa 1796.

TURUN,

Prändätty Vuonna 1797.

Taitan w. 1. Gustafs Skål ic.

v. 1.

Sumala!
Sun kansas mahan etes tule.
Armosta
Sä Taitwasta nyt kuule.
Runingaan
Sä meille wahwistelet,
Kirkastelet,
Ujattelet
Sjunatares Maan.

v. 2.

Pyhäin Pää!
GUSTAF ADOLPHIN Krunun wuori
Liewitä?
Ja Tämä Herra Nuori
Sinulle Jo nouse Kijtojeri.
Zuhanneri
Dnneheri,
Isän maallemme.

v. 3.

v. 3.

Suomen = Maa!
ih ilokymeleitä pitkin!
Randoja
Mä näin, liikuin, itkin.
EttäS sait
Kuin Alammainen tulla,
Laulu sunlla,
Mähda kuulla,
Mitä sillmas hait.

v. 4.

Kuningas
Nois pyrkei. Itkut ilon suljit.
Kakumas
Jo ilot maasta kuljit.
Sulkendui Jo tomium joka huuli.
Herra kuuli,
Jlo tuli,
Kukin riemastui.

v. 5.

Kauhastas
Sä tullut olit Sodan Kareen.
Kuningas
Hän riendä Suomen Sareen.
Ustian,
Kuin wäryS tohti räpi,
Kauha jäpi,
Kijtos Jumalan!

v. 6.

Hertua,
 Prins CARLE, SÄ GUSTAVIN Weli.
 ðijtoſta!
 Et' toit taas ilo ſielji.
 Jumala,
 O korkein Martiamme!
 Rinnasamme
 Suihutamme
 Sulle kunnia!

